

for Holsteens Vedkommende hos den saakaldte fælles Kassebeholdning. Det er vist nok, at, forsaavidt Udgifterne finde Sted, saa vil de jo blive afholdte, og dette leder atter tilbage til Spørgsmaalet om Kassebeholdningen og Kassebeholdningens Størrelse og den Indflydelse, det vil have paa Kassebeholdningen. Jeg troer nu ikke, at man med Hensyn til de politiske Forhold i Europa kan hengive sig til et meget sangvinist Haab om, at Udgifterne, om ikke heelt, saa dog tildeels, vil finde Sted til Continuentet. Men jeg troer dog tillige, at saa bliver den finantstille Stillings for Danmarks Vedkommende ikke særdeles gunstig, eller snarere den bliver betænkelig; thi, tage vi Hensyn til Kassebeholdningen, saaledes som den har været, da kunne vi ikke gaae ud fra det, der er anført i sidste Regnskab. Vi vide, som jeg allerede har anført, at der fandt en Underbalance Sted i 1854 og 1855, og det er uden Hensyn til de extraordinære Udgifter, som findes opførte i Tillægsbevillingen for 1854—55. Jeg gaar her ikke ind paa nogen Bedømmelse af disse Udgifter; jeg henter kun en Oplysning derfra, og da erfarer man, at foruden de Udgifter, som afholdes af de særegne Fonds, er der afholdt Udgifter til et Beløb af 1,585,000 Rd. Dette Beløb er altsaa, saavidt jeg skjønner, taget af Kassebeholdningen. Det er altsaa en Formindsfelse; og det er en meget betydelig, af Kassebeholdningen for 1855—56, hvilket, efter hvad jeg tidligere har bemærket, formodentlig vil ende med en Underbalance, om end ikke en betydelig, saa dog af nogen Størrelse, og det gjælder endog kun med Hensyn til de Indtægter og Udgifter, som vi nu kjende. Dersom der kom andre extraordinære Udgifter, da er der ingen Udvei til at afholde dem paa anden Maade, end ved at tage dem af Kassebeholdningen. Det forekommer mig nu, at Feilen ligger hovedsagelig i det tidligere System, man har fulgt. Jeg fremsætter ikke dette her, for at det skal være nogen Bebreidelse mod den meget ærede Finantsminister. Han har foresundt Forholdet, og der har vistnok ikke været Tid for ham til at faae det rettet og en Balance tilvejebragt mellem Indtægter og Udgifter. Men det forekommer mig rigtignok, at, naar man saaledes er vedbleven at fortære

meget betydelige Summer af Statsactiverne, og endda ikke har bragt det videre end til neppe at kunne dække Udgifterne dermed, som Tilfældet har været i de sidste Par Aar med Hensyn til de Udgifter, som ere bevilgede deels ved Finantsloven, deels ved andre særegne Love, kan dette System ikke vedblive længere. Jeg troer, at man hidtil kun har været istand til at holde sig ved dette System paa Grund af, at der har fundet særdeles betydelige Indtægter Sted, som ikke have været paaregnet ved Finantsloven, og som hovedsagelig bestaae i Fortæringen af Statscapitalen. Man vil ved at gjenemgaae Regnskaberne for Aarene 1851—52, 1852—53 og 1853—54 finde, at der i Udbrug af Activer og i adskillige Indtægter for disse 3 Aar er indkommet mere end paaregnet i Finantsloven, ialt mellem 3 à 4 Millioner, meget nær, saavidt jeg kan skjønne, ved 4 Millioner, og det, uagtet der var paaregnet ikke ubetydelige Summer under disse Poster i selve Finantslovene. Derved troer jeg, at det er blevet muligt at holde sig saaledes, som man har gjort, men jeg troer ikke, at det kan fortsættes; jeg troer, at den finantstille Stillings er af den Bessaffenhed, at man maa søge at bringe det til en virkelig Balance mellem Indtægterne og Udgifterne. Med Hensyn til Udgifterne veed jeg ikke, hvorvidt der vil kunne finde nogen betydelig Indskrænkning Sted. Saavidt jeg veed, har man kun den Oplysning om Udgifterne, at den meget ærede Finantsminister antager en Forøgelse af Gagerne for Embedsmændene for nødvendig. Men jeg veed ikke, hvorvidt der kan lade sig indføre betydelige Besparelser i de andre Udgifter, og jeg veed heller ikke, hvorvidt det lader sig gjøre at forøge Statsindtægterne, hvilket ikke bør skee ved at forbruge Capital. Det forekommer mig altsaa, at, saaledes som Stillingen er nu, vil Kassebeholdningen, saavidt jeg kan skjønne, være betydeligt formindsket mod hvad den er opført med i det sidste Finantsregnskab, saa at der vist er Anledning til alvorlig Eftertanke over den nærværende Finantslov.

Finantsministeren: Til den ærede Landstingsmands Foredrag troer jeg, det er